

ჯადოსნური სადამური

Vepkhvia Khalvashi

მაღარმთიან სვანეთში, სადაც ცას უძვედესი ქვის კოშკები სწვდება, პატარა რუკა ცხოვრობდა. ის ყოველდღე გაჰყურებდა დათოვრიდ მწვერვადებს და ოცნებობდა დიდ თავგადასავადზე, რომედიც მის ცხოვრებას შეცვდიდა.

ერთ დღეს, ტყეში სეირნობისას, დუკამ ძველი მუხის ფულურში საგურდაგუროდ დამადური ხის სადამური იპოვა. საკრავი მზის შუქზე ოქროსფრად ბზინავდა და ხედში აღებისთანავე უცნაურ, სასიამოვნო სითბოს გამოსცემდა.

როგორც კი დუკამ სადამურს სუდი ჩაბერა, თოვლით დაფარულ მიწაზე ფერადი გაზაფხუდის ყვავილები მყისიერად აყვავდნენ. მუსიკა ისეთი ნაზი და ჰარმონიული იყო, რომ გარშემო ჩიტებმაც კი სიმღერა შეწყვიტეს ამ საოცრების მოსასმენად.

მოუდოდნედად, ბურქებიდან დიდი კდდის ჯიხვი გამობტა და მუსიკის რიტმზე მხიარუდად ცეკვა დაიწყო. დუკა მიხვდა, რომ მის ხედში არა უბრალო ნივთი, არამედ ბუნებასთან საუბრის ჯადოსნური გასაღები ეჭირა.

დუკამ აღმოაჩინა, რომ სადამურის სხვადასხვა ჰანგით მას თავად ქართან შეეძლო კომუნიკაცია. როცა ის სწრაფ და მხიარულ მელოდიას უკრავდა, თბილი ნიავი ხეებს ეთამაშებოდა და ფოთლებს მწვანედ აშრიადებდა.

ერთ საღამოს სოფელს მუქი, ავისმომასწავლებელი ღრუბრები მოადგა და მთებში საშინელი ქარიშხარი ატყდა. ხარხი შეშინებული დაიმადა სახდებში, რადგან მწვერვადებიდან ზვავის ჩამონოდის საფრთხე რეალური გახდა.

ღუკა არ შეშინებუდა, ის სოფლის ყველაზე მაღარ კოშკზე ავიდა და მთელი გურით დაუკრა დამამშვიდებელი, დიდებული მეროღია. მისი მუსიკა ცას სწვდებოდა, თითქოს ეხვეწებოდა ბუნებას, რომ სიმშვიდე დაებრუნებინა.

მადე მრისხანე ღრუბრები გაიფანტა და მთების თავზე უდამაზესი ორმაგი ცისარტყედა გადაიჭიმა. სოფედში ისეთი სიმშვიდე და სიწმინდე ჩამოვარდა, როგორც მანამდე არცერთ მოხუცს არ ახსოვდა.

THE FUTURE IS OURS!

მადრიერმა სოფრის მცხოვრებლებმა დიდი ზეიმი გამართეს და რუკას გარშემო ტრადიციური ფერხური წამოიწყეს. ყვერამ იცოდა, რომ პატარა ბიჭმა და მისმა მუსიკამ სოფერი დიდ განსაცდელს გადაარჩინა.

როცა ცაზე ვარსკვლავები აკაშკაშდნენ, დუკა თავისი სახლის ზღურბრზე ჩამოჯდა და საღამური კადთაში ჩაიღო. მან იცოდა, რომ სანამ მისი მუსიკა ჟღერდა, მთები, ტყეები და მისი ხარხი ყოველთვის დაცული და ბედნიერი იქნებოდა.